

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

ARTS ESCÈNIQUES (Batxillerat)

Finalitat de l'assignatura

Les arts escèniques, matèria troncal pròpia de la modalitat del segon curs del batxillerat d'arts, s'entenen com l'estudi i la pràctica del conjunt de manifestacions que requereixen d'una representació duta a terme per un o diversos emissors i un públic que la rebi. Així, constitueixen una forma d'art viva i efímera, que, tradicionalment, es circumscrivia al teatre, la dansa i la música. No obstant això, en l'actualitat, aquestes manifestacions es difuminen i barregen per generar noves formes de presentació escènica.

L'objectiu final de la matèria és que l'alumne, mitjançant el coneixement i l'ús de diverses tècniques i habilitats pròpies de les arts escèniques, com ara la dramaticitat, l'expressió corporal i el fet musical, pugui transmetre pensaments, emocions, vivències, idees i conceptes. Per aconseguir aquest objectiu, la programació i les seqüències didàctiques han de tenir en compte l'harmonia entre el saber i el saber fer; és a dir, entre els ensenyaments teòrics i les aplicacions pràctiques.

A més, les arts escèniques impliquen el funcionament d'un procés comunicatiu amb un triple vessant, perquè no tan sols s'expliquen per la seva naturalesa artística, sinó que han de preveure els factors socials i culturals que es manifesten en uns codis específics i diferenciats. Per tant, la matèria contribueix a incrementar l'interès dels alumnes envers diferents manifestacions artístiques i a entendre que el fet teatral forma part d'un patrimoni cultural que ha de ser objecte d'estudi i gaudi; en definitiva, ensenyar a saber ser.

Així, mitjançant aquests ensenyaments, l'alumne ha d'assolir la motivació necessària per participar en diferents propostes, i a la vegada reforçar valors com l'autoestima, la seguretat en sí mateix, la responsabilitat, la iniciativa i l'autonomia. Aquest procés, en una matèria com arts escèniques, no pot ser mai individual, i, en requerir la participació dels altres, enforteix l'empatia i les relacions interpersonals, la qual cosa condueix al rebuig de la violència i de prejudicis i estereotips de tota mena. Aquests ensenyaments contribueixen a la resolució pacífica de conflictes, ja que la feina és completament activa i experimental i necessita de la col·laboració grupal,

mitjançant la negociació, el diàleg i la predisposició solidària, per arribar a un resultat satisfactori.

Finalment, i de forma semblant a les altres matèries del batxillerat, les arts escèniques requereixen una feina individual i col·lectiva que condueix a l'èxit. L'esforç i la disciplina són imprescindibles en l'execució dels exercicis i en el muntatge d'espectacles escènics. Partint de les pròpies capacitats, l'alumne ha de demostrar motivació, compromís i esperit de superació. En el moment en què es canvia una posició passiva per una d'activa s'han de posar en pràctica els coneixements i les habilitats treballades i és llavors quan l'alumne pren consciència de les seves limitacions i capacitats reals, camí que condueix al procés de maduració que s'ha d'assolir al final de l'etapa.

Estructura del currículum

El currículum s'estructura en cinc blocs: "Bloc 1. Les arts escèniques i el seu context històric", "Bloc 2. L'expressió i la comunicació escènica", "Bloc 3. La interpretació en les arts escèniques", "Bloc 4. La representació i l'escenificació" i "Bloc 5. La recepció d'espectacles escènics". Aquesta distribució no s'ha d'entendre rígidament; ans al contrari, les unitats didàctiques que la desenvolupen han de partir d'una visió integral del que es proposa al currículum, incloent, en la mesura que sigui possible, continguts dels diferents blocs.

El primer bloc, "Les arts escèniques i el seu context històric", se centra, per una banda, en els coneixements bàsics de la història del teatre en les tradicions orientals i occidentals, així com en les característiques diferenciadores seguint un eix cronològic. D'altra banda, es tracta que l'alumne, a partir de criteris estètics i artístics, apliqui allò que ha estudiat per a la construcció de mons dramàtics i personatges, i valori les possibilitats expressives que les diferents formes ofereixen. En definitiva, l'apropament a la matèria en aquest bloc ha de ser doble: diacrònic i sincrònic.

El segon bloc, "L'expressió i la comunicació escènica", té com a finalitat el desenvolupament de les capacitats expressives i creatives mitjançant l'aplicació de les tècniques que intervenen en les formes de presentació escènica. Per tant, la finalitat és que l'alumne conegui i utilitzi els recursos que intervenen en una representació teatral: acció dramàtica, creació i caracterització de personatges, activitats d'interpretació (joc dramàtic, improvisació i dramatització), disseny

d'escenes (il·luminació, recursos sonors...) i d'altres (indumentària, maquillatge...). Aquestes tècniques s'han d'aplicar tant a propostes individuals com a d'altres de col·lectives.

Amb l'etiqueta “La interpretació en les arts escèniques”, eix del tercer bloc, es troba l'explicació de diverses teories sobre la interpretació que ofereixen a l'actor eines que permeten l'execució de la partitura teatral. Els alumnes han de dur a la pràctica, a través de la creació de personatges, els conceptes que se'ls han explicat per desenvolupar destreses, capacitats i habilitats expressives com a intèrprets.

El quart bloc, “La representació i l'escenificació”, s'articula en una triple direcció que parteix d'elements teòrics per arribar a la planificació i l'execució d'un projecte global de posada en escena d'un espectacle concret. Pel que fa al primer punt, s'ha d'afavorir el coneixement de les tipologies bàsiques de l'espectacle escènic, tant clàssic com d'avantguarda, així com d'altres manifestacions escèniques actuals. La planificació parteix del disseny de la dramaturgia, la producció, la realització i la direcció de l'espectacle i arriba al moment de l'assaig. L'objectiu de tot espectacle teatral és la seva representació, que és la culminació d'aquest bloc i la finalitat darrera dels estudis dramàtics.

El bloc final, “La recepció d'espectacles escènics”, es divideix en els dos aspectes que tenen a veure amb la forma en què una obra és rebuda pel públic i la crítica. Així, es fa necessària la reflexió sobre textos dramàtics i la valoració de tot tipus d'espectacles teatrals, després d'haver introduït els conceptes de *públic* i les seves característiques. Tot plegat, es tracta d'afavorir l'esperit crític i expressar-lo amb rigor i coherència.

En definitiva, el que pretén aquest currículum és la concepció global del fet teatral, entès com a fenomen literari, d'expressió del patrimoni cultural i també com a desenvolupament pràctic. El cercle es tanca quan l'alumne ha participat activament en el procés creatiu (planificació, producció i execució) que suposa dur un espectacle davant el públic i rebre'n les opinions. Des del moment en què la crítica és assumida i es posen els mitjans que condueixen a la millora, el procés es reobre i ajuda a formar individus amb criteri propi, autonomia personal i capacitat creativa que, com a persones tolerants, solidàries i participatives, mostren una cultura artística que els permet gaudir com executants i com espectadors.

Orientacions metodològiques

Mètodes i propostes didàctiques

Les arts escèniques s'han d'abordar des d'un enfocament pràctic, ja que l'objectiu darrer de la matèria és la posada en escena d'allò que els alumnes han produït en equip al llarg del curs. Aquesta motivació posa en funcionament eines que afavoreixen l'autoestima, la capacitat crítica i la creació artística. S'ha d'insistir en el fet que la finalitat de la matèria no és formar actors professionals, sinó que el que es pretén és potenciar les capacitats expressives i creatives dels alumnes, en les quals, si de cas, aprofundiran en estudis superiors d'art dramàtic.

La matèria arts escèniques s'entén d'una forma activa i pluridireccional, en el sentit que els alumnes, a partir de la formació humanística, artística i cultural que aquests estudis comporten, es converteixen tant en emissors –el que anomenaríem *actor* entès en un sentit ampli del terme– com en receptors. El procés culmina quan l'alumne es converteix en crític tant de produccions pròpies com dels treballs d'altri i, finalment, en un futur espectador que aprecia el teatre com la font d'expressió i de gaudi que és.

Per aconseguir el que s'acaba de dir, la metodologia ha de tenir en compte que els continguts teòrics han de comportar sempre una aplicació pràctica. En els blocs 2 i 3, per exemple, s'han de treballar els instruments de l'interpret que desenvolupen tant l'expressió corporal com la gestual, l'oral i la ritmicomusical mitjançant la improvisació i altres tècniques dramàtiques. Amb aquest tipus de propostes didàctiques s'incideix no tan sols en la competència de consciència i expressions culturals, sinó també en la lingüística. Òbviament, aquestes competències no són exclusives dels apartats esmentats sinó que també es treballen a la resta del currículum.

Així mateix, les competències socials i cíviques es potencien amb l'elecció d'uns materials dramàtics que plantegin i afavoreixin la resolució de conflictes i situacions de problemàtica personal i social. A partir de l'estudi de les possibilitats escèniques de les propostes aportades, l'alumne enceta un procés reflexiu sobre la realitat que el duu a una relació dinàmica i crítica amb el món que l'envolta i que li serà útil per a la vida adulta.

Recursos didàctics

El departament ha de fer una reflexió sobre la utilitat del llibre de text com a eina única per treballar les competències. Si es troba un manual que respongui a l'enfocament competencial i eminentment pràctic de la matèria, aquest ha de ser una guia bàsica tant per al professor com per a l'alumne. En qualsevol cas, el desenvolupament de la matèria requereix també de la lectura de textos, fragments o obres senceres que, en forma d'antologia, podrien servir per preparar les execucions dels alumnes a partir de les seves preferències, capacitats, preocupacions, etc.

A les societats de la informació i del coneixement que emergeixen de la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació és un error no fer ús dels recursos que estan a disposició de tota la comunitat educativa. En aquest sentit, les possibilitats didàctiques que es poden trobar a Internet són infinites, i van des de la recerca d'informació fins a l'aplicació pràctica en noves formes d'expressió escènica. A la xarxa es poden trobar arxius i editors d'àudio i vídeo; textos, partitures i propostes d'expressió corporal i coreogràfiques; enregistraments i edicions d'espectacles i actuacions; tutorials de veu i cant; exemples de videocreacions diverses... que s'han d'aprofitar com la font inesgotable que són a l'hora de programar i seqüenciar les unitats didàctiques.

Distribució espai-temps

La matèria requereix d'una aula adient (una sala prou gran, un mobiliari multifuncional que es pugui adaptar a les diverses necessitats que sorgeixen durant la planificació i el muntatge d'un espectacle, a més d'un equipament bàsic d'il·luminació i so), encara que també s'hauria de tenir la possibilitat d'emprar altres espais per respondre a les diferents propostes didàctiques.

Pel que fa a la distribució horària, aquesta s'ha d'adequar a les especificitats de la matèria, que difícilment pot ser impartida en sessions de cinquanta-cinc minuts. Així, s'haurien d'agrupar en un mínim de dues de seguides i, sempre que l'horari ho permeti, en la franja final de la jornada escolar. L'objectiu és optimitzar el temps real disponible durant la sessió tenint en compte la complexitat de les pràctiques inherents a la matèria. La banda temporal suggerida es justifica per la necessitat de la flexibilitat horària que requereix la producció d'una obra. Segurament, quan s'apropi el moment de mostrar el producte final que s'ha treballat durant el curs, sorgiran imprevists a què es pot fer front amb aquest horari.

Tipologia d'agrupaments

Per treballar amb aprofitament les arts escèniques, s'ha de partir d'un grup reduït i divers d'alumnes. La pràctica teatral que es planteja com a objectiu darrer d'aquest currículum necessita d'un tipus d'agrupament que permeti una atenció individualitzada i, alhora, una feina en equip que difícilment es pot aconseguir en gran grup.

Tractament disciplinari

Poques matèries ofereixen la possibilitat d'un tractament interdisciplinari tan ampli com aquesta, que no tan sols presenta la possibilitat de treballar amb altres matèries del centre, sinó també amb professionals externs que poden impartir els seus coneixements en forma de seminaris, conferències, classes magistrals, etc.

Del que s'acaba d'esmentar es dedueix que s'ha d'afavorir el desenvolupament de la feina en equip dels professors del centre de forma coordinada. El batxillerat d'arts es configura a partir d'unes matèries troncales i d'altres d'específiques que faciliten la interacció amb el fet teatral. D'aquesta manera, per exemple, es poden aprofitar els continguts impartits a llengua castellana i literatura i llengua catalana i literatura per a la part teòrica de la matèria, i així evitar repeticions i reiteracions innecessàries.

A les troncales d'opció, els vincles obvis amb disseny (tot el que fa referència a escenografia, maquillatge, vestuari, grafisme dels programes i cartells...) i cultura audiovisual (aprofitament de les tecnologies de la informació i la comunicació, fonts documentals...) s'han de fer servir a l'hora de plantejar propostes escèniques. Aquesta interdisciplinarietat es pot completar amb l'oferta específica del centre. Imatge i so, tecnologies de la informació i la comunicació II i dibuix artístic II, entre altres, obren un ventall de possibilitats de què la matèria podria treure'n profit.

Avaluació

L'avaluació ha de partir dels coneixements previs per arribar a la comprensió de totes les facetes que implica el fet teatral, ha d'estar basada en l'adquisició de les competències i ha d'incloure les fases inicial, final i sumatòria. A més, ha de preveure l'autoavaluació tant de l'alumne com del professor.

La feina diària a l'aula i la participació activa i constructiva en les tasques i les activitats demandades per la programació són objecte d'avaluació i han d'incloure

el progrés de l'alumne de forma individual i com a integrant del grup, valorar-ne les habilitats expressives i creatives i la seva predisposició i compromís davant les propostes que se li presenten.

La identificació, la comprensió i l'explicació de les característiques pròpies de les arts escèniques en una doble perspectiva, sincrònica i diacrònica, i amb l'ajuda de fonts de consulta tradicionals i digitals, són elements del procés d'avaluació. A més, s'ha de considerar la capacitat per donar forma a personatges que responguin a la producció, desenvolupament i resolució de conflictes dramàtics atenent a diferents teories interpretatives.

En qualsevol cas, i atès el component eminentment pràctic de la matèria, i tenint també present que l'avaluació ha de ser un procés continu, el professor ha d'avaluar la tasca final, la realització d'un projecte escènic, tot sospesant la capacitat de l'alumne a l'hora d'adoptar els diferents rols que implica la materialització del fet teatral.

Si el procés de creació escènica es tanca amb la recepció del públic i la crítica, el procés d'avaluació ha d'incloure ambdós aspectes. Des del moment que la segona es converteix en autocrítica de les pròpies produccions, l'alumne aplica no tan sols l'autoavaluació, sinó que la pot fer extensiva a la resta de companys mitjançant la coavaluació.

És evident que el professor ha d'avaluar tot el procés i, si escau, reconduir-lo, per a la qual cosa ha d'establir indicadors d'assoliment. A més, s'hi han de recollir diferents aspectes, com ara la gestió de l'aula –que ha de tenir en compte com a elements bàsics l'anàlisi dels espais, la temporització i les relacions i els conflictes–, les febleses i les forteses de la programació, la relació amb els alumnes i les famílies, la metodologia i, en definitiva, l'eficiència en el procés d'aprenentatge.

El paper dels docents

Partint dels coneixements que els alumnes han assolit al llarg de la seva formació, el professor d'arts escèniques ha d'adoptar un paper actiu com a gestor del procés d'aprenentatge dels alumnes, els quals ha de motivar perquè s'impliquin en les tasques proposades. Amb aquesta finalitat, ha d'organitzar i animar activitats que facilitin la feina col·lectiva i individual. A més, ha d'afavorir l'establiment de

relacions interpersonals satisfactòries entre els alumnes i, si se dóna el cas, resoldre els conflictes que puguin sorgir durant les classes.

La pràctica docent avui té dos pilars fonamentals: la feina en equip i les TIC. Pel que fa al primer aspecte, la feina amb altres professors suposa la coordinació a fi d'optimitzar recursos i aconseguir aprenentatges significatius dels alumnes. La segona qüestió implica no tan sols la formació en tecnologies de la informació i la comunicació, sinó també la seva aplicació a l'aula.

En una matèria com arts escèniques, centrada en l'expressió i creativitat personals, el professor és un transmissor de valors en el sentit que les seves propostes han de ser conductores de les competències socials i cíviques. L'autocrítica és part de la pràctica ciutadana democràtica, i l'autoavaluació de les pròpies actuacions es pot considerar la materialització d'aquella en l'àmbit acadèmic.

Participació de les famílies

D'acord amb el que marca la llei, les famílies han de tenir un paper actiu en el procés educatiu en la mesura que han de conèixer les decisions relatives a l'avaluació de la matèria i han de donar suport a la pràctica docent per facilitar els aprenentatges. En aquest sentit, s'ha de facilitar la participació de les famílies en la mesura que sigui possible, per exemple, en el muntatge final.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

La matèria d'arts escèniques contribueix, bàsicament, al desenvolupament de les competències clau següents: consciència i expressions culturals, comunicació lingüística i competències socials i cíviques.

La competència que es refereix a la consciència i les expressions culturals comporta apreciar el fet cultural i artístic, a més de disposar de les eines que faciliten la comprensió de les diferents materialitzacions escèniques. Això implica la valoració i la sensibilització que condueixen, a través de la imaginació, al gaudi i a la creació. Així mateix, suposa la valoració d'expressions artístiques i culturals amb una actitud respectuosa cap a les manifestacions alienes i oberta cap a les noves formes creatives. D'aquesta manera, la matèria contribueix a la consciència de pertànyer a una cultura generadora d'un patrimoni que s'enriqueix amb l'aportació d'altres

comunitats i cultures i que, com a conseqüència, és un bé immaterial que s'ha de protegir.

Des del moment que la creació artística és un procés col·lectiu, s'ha de disposar de tècniques cooperatives que s'activen treballant en equip. Hi intervenen, d'aquesta manera, les competències socials i cíviques, ja que l'alumne ha d'assolir la seva part alíquota dels seus deures individuals a les tasques que se li encomanen, a la vegada que ha de fer ús de la negociació, el diàleg i el respecte –rebutjant qualsevol estereotip i ús discriminatori– per contribuir al resultat final, la posada en escena d'una producció teatral, que és sempre el resultat solidari de la feina en equip. Les manifestacions escèniques suposen el contacte directe amb la realitat social i la seva diversitat; és a dir, amb la coeducació, en la mesura que el fet d'actuar implica l'assumpció de problemàtiques i situacions diverses que afecten l'ésser humà al llarg de la seva vida, no tan sols com a individu, sinó també com a integrant d'una societat.

Pel que fa a la comunicació lingüística, és obvi que és impossible participar del fet escènic sense tenir-la en consideració. Les manifestacions literàries que es treballen a la matèria parteixen generalment de la lectura i la comprensió d'un text, que pot servir tant per treballar l'expressió oral i la dicció com per fomentar la creació de discursos escènics individuals o col·lectius.

D'altra banda, la competència digital ofereix, als estudiants d'arts escèniques, la possibilitat d'usar fonts d'informació diverses relacionades directament amb les tecnologies amb la finalitat de destriar, ordenar i comprendre la informació, tot aplicant l'esperit crític. Les possibilitats són immenses i els recursos, impossibles d'exhaurir. Així mateix, les capacitats que l'alumne ha de posar en funcionament a l'hora de gestionar allò que les modernes tecnologies aporten contribueixen a un aprenentatge permanent i autònom, pilar de la competència d'aprendre a aprendre.

Finalment, la competència que fa referència al sentit d'iniciativa i l'esperit emprenedor es desenvolupa des del moment en què l'alumne ha de prendre decisions per dur a terme i gestionar els seus projectes escènics amb rigor i eficiència.

En definitiva, les arts escèniques potencien les competències que s'activen a través de la feina en equip per desenvolupar projectes en comú amb un objectiu finalista, la producció d'un espectacle de caire teatral. Són, així mateix, una eina immillorable

per insistir en les competències lingüístiques, socials i cíviques, en tant que faciliten la interacció i l'acceptació dels altres. A més, potencien l'autoconfiança, la motivació, l'esperit emprenedor i les habilitats per aprendre a aprendre. Planificar, prendre decisions i assumir responsabilitats són indissolubles de l'execució d'un projecte escènic.

Objectius específics

Els ensenyaments d'arts escèniques tenen els objectius que s'esmenten a continuació:

1. Conèixer i aplicar els conceptes bàsics de les arts escèniques i de la seva història, tot demostrant-ne una adquisició sòlida i vivencial.
2. Comprendre els elements constitutius de la diversitat de les arts escèniques i dels espectacles que s'hi relacionen amb un objectiu finalista, la posada en escena d'un projecte escènic.
3. Estimular la capacitat crítica de les produccions escèniques pròpies i alienes, i analitzar-ne la diversitat, els valors artístics i altres qüestions com ara el context sociocultural i econòmic a fi de generar valoracions amb rigor i coherència i fomentar l'assistència futura a espectacles teatrals.
4. Reflexionar sobre les arts escèniques com a procés comunicatiu i posar especial èmfasi en el públic i en les teories de la recepció.
5. Motivar l'interès per adquirir la capacitat de la feina en grup i per assumir tasques i responsabilitats en projectes col·lectius amb la finalitat de desenvolupar la identitat personal.
6. Demostrar i perfeccionar les destreses expressives i creatives, en projectes individuals o grupals, mitjançant l'experimentació dels elements que configuren l'acció dramàtica i dels diferents paradigmes interpretatius, partint d'un pla preestablert o de la improvisació.
7. Entendre i usar les arts escèniques com a mitjà d'expressió individual i col·lectiva, tant diacrònicament com sincrònicament, a partir de problemàtiques socials a fi de generar eines per a la resolució de conflictes.
8. Reflexionar sobre el paper de les tecnologies de la informació i la comunicació i aplicar-les com a formes alternatives de presentació escènica en un procés de canvi continu.
9. Dissenyar, organitzar i conèixer el procés de producció d'un projecte concret d'escenificació, assumir diferents rols i participar en el producte final.

10. Valorar la riquesa del patrimoni cultural i la diversitat pròpia i aliena a través de les produccions escèniques de diferents societats com a font de gaudi personal i mitjà per a la participació activa en el seu perllongament en el temps.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

BLOC 1. LES ARTS ESCÈNIQUES I EL SEU CONTEXT HISTÒRIC
Continguts
Concepte i tipologia de les arts escèniques. Les arts escèniques i les seves grans tradicions: Orient i Occident. Les arts escèniques i la seva història: moments de canvi i transformació. Elements comuns en les arts escèniques: dramàticitat i teatralitat. Naturalesa, descripció i classificació dels codis de significació escènica.
Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable
1. Demostrar un coneixement sòlid i crític dels conceptes fonamentals de les arts escèniques. <i>1.1. Coneix i valora la gènesi i l'evolució històrica de les diferents modalitats d'espectacle escènic.</i> <i>1.2. Identifica els diferents tipus d'espectacle escènic presents en l'entorn en funció de les seves característiques.</i> 2. Identificar, comprendre i explicar les característiques fonamentals de les diferents formes de la representació i l'espectacle escènic, en una perspectiva històrica. <i>2.1. Explica, emprant un vocabulari específic i adequat, les característiques de les diferents formes de representació.</i> <i>2.2. Reconeix i situa en el temps i l'estil els diferents espectacles visionats a l'aula.</i> 3. Identificar, valorar i saber utilitzar els diferents estils escènics i paradigmes interpretatius. <i>3.1. Fa servir diferents formes de crear mons dramàtics en funció de criteris estètics i artístics.</i> <i>3.2. Aplica els recursos expressius disponibles per a la construcció de personatges.</i>
BLOC 2. L'EXPRESSIÓ I LA COMUNICACIÓ ESCÈNICA
Continguts
Exploració i desenvolupament harmònic dels instruments de l'interpret: expressió corporal, gestual, oral i ritmicomusical. Estudi de l'escena com a espai significant. Anàlisi del rol i del personatge: de la conducta dramàtica a la conducta teatral. Exploració dels elements en l'expressió: personatge, situació, acció i conflicte. Exploració i desenvolupament de processos: anàlisi, caracterització i construcció

del personatge.

Exploració i desenvolupament de tècniques: joc dramàtic, improvisació, dramatització i creació col·lectiva.

Anàlisi i control de recursos literaris i altres materials.

Exploració i desenvolupament de recursos plàstics: disseny de l'escena, indumentària, maquillatge, il·luminació i recursos sonors.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Demostrar les capacitats expressives i creatives necessàries per a la recreació de l'acció dramàtica i dels elements que la configuren.

1.1. *Desenvolupa les seves capacitats expressives i creatives.*

1.2. *Demostra implicació en la millora de les seves capacitats a través de la feina individual i col·lectiva.*

2. Interpretar peces en les quals es valorin les destreses i habilitats adquirides.

2.1. *Aplica les habilitats tècniques necessàries en les activitats d'interpretació.*

2.2. *Col·labora amb el grup i respecta les regles fixades per aconseguir un resultat concorde amb les seves pròpies possibilitats.*

3. Conèixer i utilitzar les diferents tècniques per recrear l'acció dramàtica, dissenyar personatges i configurar situacions i escenes.

3.1. *Construeix personatges i els situa en tot tipus de situacions, desenvolupant les accions pròpies dels mateixos.*

3.2. *Empra amb propietat tots els conceptes referits als elements que intervenen en l'expressió i la comunicació escènica.*

BLOC 3. LA INTERPRETACIÓ EN LES ARTS ESCÈNIQUES

Continguts

Presentació i estudi de les teories de la interpretació.

Anàlisi del personatge a partir de la situació, l'acció, el conflicte, els seus objectius i funcions.

La partitura interpretativa i la seva execució.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Investigar sobre les diferents teories d'interpretació.

1.1. *Coneix i explica raonadament les diferents teories de la interpretació.*

2. Mostrar motivació, interès i capacitat per a la feina en grup i per assumir tasques i responsabilitats en projectes col·lectius.

2.1. *Empra fonts de documentació en processos bàsics d'indagació i investigació. Valora la implicació en la feina diària de l'aula i la participació activa en les diferents activitats i tasques implícites en els processos d'aprenentatge.*

3. Desenvolupar destreses, capacitats i habilitats expressives i creatives amb la finalitat d'abordar la recreació i representació de l'acció dramàtica.

3.1. *Mostra interès pel desenvolupament de les seves pròpies capacitats interpretatives i expressives.*

BLOC 4. LA REPRESENTACIÓ I L'ESCENIFICACIÓ

Continguts

L'espectacle escènic: concepte i característiques.

Tipologies bàsiques de l'espectacle escènic: clàssic, d'avantguarda, corporal, occidental, oriental, d'objectes, musical, d'interior, de carrer.

Altres formes de presentació escènica: *happening*, *performance*, vídeo-teatre o teatre-dansa.

El disseny d'un espectacle: equips, fases i àrees de feina.

La dramaturgia en el disseny d'un projecte escènic.

La producció i la realització d'un projecte de creació escènica.

La direcció d'escena de projectes escènics.

Els assajos: tipologia, finalitats i organització.

Exhibició i distribució de productes escènics.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Participar en el disseny i la realització de projectes de creació i difusió escènica, assumint diferents rols.

1.1. *Valora la implicació en la creació i l'exhibició d'espectacles escènics, assumint i duent a terme les tasques del rol que en cada cas hagi d'exercir.*

2. Conèixer i comprendre els processos i fases presents en un projecte d'escenificació, identificant i valorant les tasques i responsabilitats de cada creador individual.

2.1. *Participa activament en el disseny i la realització d'un projecte escènic.*

2.2. *Identifica amb precisió els diferents rols i les activitats i tasques pròpies de cada rol.*

3. Organitzar i planificar els assajos i la distribució de tasques als equips de feina.

3.1. *Assumeix el paper que ha de complir com a integrant de la nòmina teatral exercint de manera responsable les seves funcions.*

BLOC 5. LA RECEPCIÓ D'ESPECTACLES ESCÈNICS

Continguts

El públic: concepte i tipologies.

Aspectes bàsics del procés de recepció.

Anàlisi dels espectacles escènics.

La crítica escènica en els seus aspectes bàsics.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Analitzar i comentar, amb actitud reflexiva i esperit crític, tot tipus de textos dramàtics i espectacles teatrals, identificant-ne i valorant-ne les característiques singulars i les implicacions artístiques.

- 1.1. *Identifica i reflexiona sobre les característiques i les implicacions de textos dramàtics i espectacles teatrals amb esperit crític.*
- 1.2. *Fa crítiques escèniques, amb rigor i solidesa, utilitzant la terminologia adequada.*
- 1.3. *Consulta les fonts d'informació adequades per elaborar els treballs encomanats.*
2. *Conèixer el concepte de públic, i fer una lectura reflexiva i crítica de l'esdeveniment artístic i cultural, amb rigor i coherència.*
 - 2.1. *Coneix i descriu el concepte de públic i aprofundeix en el procés de recepció.*
 - 2.2. *Comprèn la complexitat del fenomen artístic extraient conclusions pròpies i reelaborant els coneixements adquirits en la matèria.*